

Arrest

nr. 210 355 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U geeft aan in Djibouti te zijn geboren te Ali-Sabieh op 12 april 2000 en bijgevolg de Djiboutiaanse nationaliteit te hebben. Uw vader verliet Djibouti reeds in 2000 omwille van persoonlijke problemen in het land. Uw vader was militair in Djibouti en zou door de inlichtingendienst zijn aangehouden (na een uitgevoerde staatsgreep), maar kon nadien ontsnappen en het land verlaten. Uw vader kwam naar België waar hij asiel aanvroeg bij de bevoegde instanties in 2000 (zie dossier CGVS 00/23017 I.B.A.). Uw vader verkreeg verblijfsdocumenten in België via een regularisatieprocedure in 2005 waardoor hij uiteindelijk nadien afstand deed van zijn asielaanvraag. Uzelf verhuisde snel na het vertrek van uw vader vanuit Djibouti naar Ethiopië, samen met uw moeder, broer en zus. Jullie vestigden zich in Bike,

gelegen in de Somalische regio van Ethiopië. Hier groeide u op en ging u naar school, waar u eerst les kreeg in het Amhaars en later in het Somali. U hield steeds telefonisch contact met uw vader in België, maar het duurde tot 2011 voordat uw vader op bezoek kon komen in Ethiopië. Het zou ook bij die ene keer blijven. U liep school in Ethiopië tot de tiende graad.

In 2016 vatte u het plan op om Ethiopië te verlaten en naar uw vader in België te komen. U lichtte uw ouders niet in over uw plannen. Samen met een vriend vond u een smokkelaar die u naar Soedan zou brengen. In Soedan moesten jullie jullie ouders bellen voor de betaling van het geld aan de smokkelaar. Na betaling van een grote som geld reisde u verder naar de Libische kust om vervolgens de oversteek naar Italië te maken. In Italië vroeg u asiel aan en belandde u in een opvangcentrum. U bleef in totaal een jaar in Italië en liep er een jaar school.

Uw vader probeerde ondertussen via enkele organisaties om u legaal naar België te laten komen. Hij slaagde hier uiteindelijk ook in. Na overeenstemming tussen de Italiaanse en de Belgische asielinstanties kwam u uiteindelijk legaal naar België in juni 2017. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 29 juni 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u besloot Ethiopië op eigen houtje te verlaten omdat u uw vader wilde vervoegen die reeds jarenlang in België woont. U haalt zelf geen persoonlijke problemen aan, noch ten opzichte van Ethiopië, noch ten opzichte van Djibouti, die de aanzet zouden hebben gevormd om Ethiopië te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 29 november 2017, p.6). Volgende opmerkingen kunnen gemaakt worden betreffende uw eigen verklaringen en de verklaringen van uw vader/voogd tijdens het gehoor voor het CGVS.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zelf aanhaalt dat u nooit enige persoonlijke problemen heeft gekend in Ethiopië, waar u het grootste deel van uw jeugd heeft doorgebracht, noch in Djibouti, waar u geboren bent. Zoals gezegd haalt u tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat u Ethiopië verliet, zonder uw ouders hierover in te lichten, met als doel uw vader te vervoegen die reeds jarenlang in België verblijft (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Wanneer u de vraag gesteld wordt of u ooit enige persoonlijke problemen heeft gekend in Ethiopië, die eventueel de aanleiding vormden voor uw vertrek uit dit land, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of u ooit enige problemen in Djibouti heeft gekend, of dat u mogelijke problemen ten opzichte van dit land wil aanhalen, antwoordt u eveneens negatief (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U haalt met andere woorden geen motieven aan in het kader van de vluchtelingenconventie die aanleiding zouden kunnen geven tot het toekennen van een beschermingsstatuut in het kader van de door u ingediende asielaanvraag. Het door u aangehaalde motief – met name dat u uw vader wilde vervoegen in België – valt niet onder één van de criteria van de Geneefse vluchtelingenconventie. Een ingediende asielaanvraag kan logischerwijze ook niet dienen met als doel een mogelijke gezinshereniging te bekomen. Voor dit oogmerk dienen andere procedures. **U haalt bijgevolg zelf geen redenen of motieven aan die ressorteren onder één van de criteria van de vluchtelingenconventie waardoor u op basis van uw eigen verklaringen geen beschermingsstatuut in deze zin toegekend kan worden.**

Ten tweede moeten volgende opmerkingen geformuleerd worden bij de door uw vader afgelegde verklaringen in het kader van uw persoonlijke asielaanvraag. Uw vader verklaart met name dat u niet naar Djibouti terug kan omwille van de door hem gekende problemen in Djibouti net voor zijn vlucht uit dit land in 2000 (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Uw vader verklaart dat hij werd opgepakt naar aanleiding van een vermeende poging tot staatsgreep, dat hij nadien kon ontsnappen en vervolgens het land ontvluchtte (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Hij verklaart dat deze problemen nog steeds actueel zijn en dat deze ook betrekking hebben op uw persoon waardoor u evenmin niet terug kan naar Djibouti (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Volgende opmerkingen kunnen bij deze verklaringen van uw vader gemaakt worden. Ten eerste heeft uw vader zelf afstand gedaan van zijn asielaanvraag in 2005. Deze relateert in zekere mate de door hem beweerde vrees ten opzichte van zijn land van herkomst. Ten tweede kunnen ernstige vragen gesteld worden bij het actuele karakter van de door uw vader aangehaalde vrees ten opzichte van Djibouti. De door hem aangehaalde en vermeende feiten dateren immers van meer dan vijftien jaar geleden. Ernstige vragen kunnen bijgevolg gesteld worden bij de actualiteit van deze aangehaalde vrees. Ten derde hebben de door uw vader aangehaalde feiten betrekking op hemzelf, en niet op uw persoon. Geen enkele mogelijke aanleiding of reden kan vastgesteld worden door het CGVS dat de door uw vader aangehaalde vrees ook op u betrekking zou hebben (indien al geloof zou gehecht kunnen worden aan de aangehaalde vrees ten opzichte van Djibouti). **Voorgaande opmerkingen leiden bijgevolg tot het besluit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door uw vader aangehaalde vrees – met betrekking tot uw persoon – ten opzichte van uw geboorteland Djibouti.**

Ten derde haalt uw vader aan dat u in Ethiopië geen verblijfsrecht had en geen recht op documenten had in Ethiopië waar u als vluchteling geleefd zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Ook bij deze door uw vader aangehaalde opmerkingen dienen volgende bemerkingen en kanttekeningen geplaatst te worden. Zo haalt u zelf aan dat u geen enkel probleem heeft gekend tijdens uw jeugd in Ethiopië waar u samen met uw moeder woonde en waar u zonder problemen naar school kon gaan. Verder haalt uw vader aan dat uw moeder de dubbele nationaliteit zou hebben, dat ze in Ethiopië is geboren, en dat haar familie Ethiopisch is (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uw vader haalt ook zelf aan dat uw moeder over Ethiopische identiteitsdocumenten beschikte in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uit de door u aangehaalde verklaringen valt ten eerste af te leiden dat uzelf geen problemen heeft gekend tijdens uw jeugd in Ethiopië, dat u gewoon school kon lopen en dat uw moeder over geldige Ethiopische verblijfsdocumenten beschikte. Bovendien geeft de Ethiopische nationaliteitswetgeving aan dat – wanneer één van de ouders over de Ethiopische nationaliteit beschikt – de kinderen automatisch recht hebben op de Ethiopische nationaliteit (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier). Afleidende uit uw verklaringen en die van uw vader kan gesteld worden dat uw moeder effectief over geldige Ethiopische verblijfsdocumenten beschikte, dat ze de Ethiopische nationaliteit zou bezitten, net als haar familie, waardoor de vraag gesteld kan worden waarom u geen recht zou hebben op geldige Ethiopische verblijfsdocumenten – zoals uw vader beweert. De Ethiopische nationaliteitswetgeving stelt bovendien uitdrukkelijk dat u recht heeft op de Ethiopische nationaliteit indien uw moeder over de Ethiopische nationaliteit beschikt. **De verklaringen van uw vader over het precaire statuut van uw persoon in Ethiopië lijken bijgevolg ongegrond – op basis van bovenstaande pertinente vaststellingen.**

Bovenstaande vaststellingen leiden bijgevolg tot de conclusie dat uzelf geen asielmotieven aanhaalt die vallen onder één van de criteria van de Geneefse conventie. Noch is er enige aanwijzing dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Het door uw vader aangehaalde risico in geval van terugkeer naar Djibouti is ongegrond doordat de actualiteit ervan in vraag gesteld kan worden, en omdat de aangehaalde problemen in Djibouti op uw vader betrekking hebben, en niet op uzelf. De mogelijke moeilijkheden die u in Ethiopië zou kunnen ondervinden werden eveneens als niet geloofwaardig beschouwd op basis van uw verklaringen en die van uw vader.

U legt **tot slot** geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen ombuigen. Uw vader legt weliswaar documenten neer in het kader van uw legale komst vanuit Italië naar België maar die kunnen om evidente redenen bovenstaande pertinente opmerkingen niet wijzigen. Ook het door de door uw vader neergelegde verblijfsdocument van hemzelf, als zijn paspoort, doen geen afbreuk aan de hierboven vermelde bemerkingen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 maart 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoeker geen persoonlijke problemen aanhaalt, merkt hij op dat hij minderjarig was ten tijde van het vertrek van zijn vader, dat hij minderjarig was toen hij in België aankwam en asiel aanvraagde en dat “gelet op zijn minderjarigheid kunnen we stellen dat de problemen van zijn vader rechtstreeks of onrechtstreeks een serieuze impact hebben op zijn leven en zijn toekomst”.

Wat de problemen van zijn vader betreft, stelt hij dat zijn vader dienaangaande “*veel details*” heeft gegeven, dat er nooit een “*negatieve opmerking*” of “*negatieve beslissing*” gemaakt of genomen werd inzake diens asielaanvraag, dat hij enkel afstand deed van zijn aanvraag “*omdat hij geregulariseerd werd, hetgeen hem de gezocht bescherming gaf*” en dat “*er geen element [is] waaruit blijkt dat de aanvraag van de vader van verzoeker ongegrond verklaard zou worden indien hij geen afstand had gedaan*”.

Hij herhaalt dat hij in Ethiopië een vluchteling was, dat hij “*geen verblijfsrecht [had] en hij geen verblijfsrecht [kon] krijgen*”. Hij ontkent “*dat hij via zijn moeder een legaal verblijf in Ethiopië kon krijgen*”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen, in ondergeschikte orde “*het dossier van verzoeker terug naar het CGVS te zenden voor bijkomend onderzoek*”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker legt geen enkel stuk voor ter staving van zijn identiteit of nationaliteit. Verzoeker zou op 17 april 2000 in Djibouti geboren zijn en niet veel later naar Ethiopië zijn verhuisd met zijn Ethiopische-Djiboutiaanse moeder, alwaar hij schoolliep en een studentenkaart had (gehoor, p. 6, 10). Zoals ter terechtzitting gesteld, is het geheel onaannemelijk dat verzoeker in Ethiopië geen identiteits- en/of verblijfsdocumenten had, temeer gezien zijn moeder als Ethiopische wel documenten had (gehoor, p. 6) en hij bovendien 10 jaar lang naar school kon gaan (gehoor, p. 10).

2.3.2. De Raad merkt op dat de door hem neergelegde documenten van IOM uit Italië daarenboven vermelden dat verzoeker beweerde de Somalische nationaliteit te hebben en dat zijn vader aangaf Somalië destijds te hebben verlaten omwille van de conflictsituatie aldaar.

2.3.3. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit en verzoekers wisselende verklaringen hieromtrent houden dan ook reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas van verzoeker.

2.3.4. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zelf geen problemen kende noch in Djibouti, noch in Ethiopië (gehoor, p. 7). Hij wist niet waarom hij destijds met zijn moeder Djibouti verlaten had (gehoor, p. 5) en hij verliet Ethiopië zonder medeweten van zijn familie teneinde zich bij zijn vader in België te voegen (gehoor, p. 6-7).

2.3.5. Verzoekers vader verklaarde dat hij Djibouti in 2000 of 2001 verliet omdat hij door de inlichtingendienst beschuldigd werd van een staatsgreep (gehoor, p. 5), maar hij legt geen verklaringen af waaruit zou blijken dat ook verzoeker, zijn zoon, hierdoor problemen zou kennen. De stelling in het

verzoekschrift “*dat de problemen van zijn vader rechtstreeks of onrechtstreeks een serieuze impact hebben op zijn leven en zijn toekomst*” is een loutere bewering die overigens weinig geloofwaardig is gezien verzoeker hoogstens 1-2 jaar was toen zijn vader beweerdelijk gearresteerd werd, kon ontsnappen en het land ontvluchtte. Evenmin kan verzoekers vader aantonen dat zijn problemen, voor zover al geloofwaardig, nog actueel zouden zijn 17-18 jaar later.

2.3.6. Dat verzoekers vader - en bijgevolg verzoeker zelf - geen vrees dient te koesteren ten aanzien van Djibouti omwille van de beweerde arrestatie in 2000/2001 blijkt tevens uit het feit dat hij in 2011 bij de Djiboutiaanse ambassade een paspoort verkreeg, waarmee hij naar Ethiopië reisde, en dat hij dit in 2017 liet verlengen bij deze ambassade (gehoor, p. 7; neergelegd paspoort van verzoekers vader). Dat verzoekers vader zich meermaals vrijwillig aanbood bij de autoriteiten die hij beweert te vrezen en bovendien tweemaal zonder problemen een Djiboutiaans paspoort kon bekomen, wijst er dan ook op dat verzoekers vader geenszins gezocht of gevisieerd wordt door de Djiboutiaanse autoriteiten, laat staan dat verzoeker als diens zoon nog problemen zou (kunnen) kennen.

2.3.7. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal overige neergelegde stukken betreffen enkel zijn verblijf in Italië (met vermelding van zijn aldaar beweerde Somalische nationaliteit), zijn legale komst naar België en de Belgische verblijfstitel van zijn vader, en doen geen afbreuk aan het voorgaande.

2.3.8. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK